Podlavičník

školní časopis ZŠ a MŠ Tovačov

2. číslo *říjen 2017*

Úvod

Milí čtenáři,
další měsíc je za námi, proběhl výlov rybníků, užili jsme si podzimní prázdniny a už se blíží konec prvního čtvrtletí. V úterý 28. listopadu proběhnou třídní schůzky a už se pomalu začneme připravovat na Vánoce.

Máme pro vás spoustu zajímavých článků, první vyhodnocení naší výtvarné soutěže i pozvánky na některé akce nadcházející.

Hezky si počtěte a přeji příjemný a co nejméně deštivý a blátivý podzim.

p. uč. Marcela Haraštová

Minivolejbal v Kojetíně - I. kolo

Ve středu 11. října 2017 se konalo ve sportovní hale v Kojetíně 1. kolo meziškolské ligy v barevném minivolejbalu základních škol regionu Kroměříž, Kojetín, Přerov a Prostějov. Celkem se akce zúčastnilo 169 dětí a hrálo se na 12 hřištích.

V kategorii žluté "cinkla" i medaile a odvezl si ji Patrik Kohn z 2. třídy se svou parťačkou.

V kategorii oranžové byla velká konkurence, ale i přesto se naše děti dokázaly umístit na krásných předních pozicích. Celkem se kategorie oranžové starší zúčastnilo 23 týmů a naši bojovníci a bojovnice se umístili na krásném 4., 5., 15. a 21. místě. Klobouk dolů, byl to jejich první turnaj, takže se i do budoucna můžeme těšit na krásné výsledky.

Do kategorie modré, nejobtížnější jsme nominovali pouze jeden tým. Ale naše volba na dívky reprezentující naši základní školu byla trefa do černého. V obrovské konkurenci škol z měst, kde patří volejbal mezi sporty s největším potenciálem (Prostějov, Přerov, Kroměříž a Kojetín), dokázaly naše dívky uspět na překrásném 4. místě. Celkový počet týmů, který soutěžil

v dané kategorii, byl dvanáct.

Při součtu bodů si naše škola stojí velmi dobře. Momentálně je na třetím místě z celkového počtu 11 zapojených škol do projektu.

p. uč. Lucie Bartošková

Přírodovědný klokan

Ve středu 11. října 2017 proběhla u nás ve škole soutěž Přírodovědný klokan. Tuto soutěž pořádá Přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého v Olomouci ve spolupráci s Pedagogickou fakultou UP v Olomouci. Cílem soutěže je vzbudit zájem žáků o technické a přírodovědné obory.

Soutěž je určena pro žáky 8. a 9. tříd ZŠ a studenty tercie a kvarty osmiletých gymnázií v kategorii Kadet, kategorie Junior je určena pro studenty 1. a 2. ročníků středních škol.

Na naší škole se letošního ročníku soutěže zúčastnilo 13 žáků 8. třídy a 12 žáků 9. třídy.

A tady jsou nejúspěšnější řešitelé:

1. Kryštof Kroupa, 8. A - 73b
2. Natálie Prokopová, 9. A - 61b
3. Tomáš Hanák, 9. A - 60b

PŘÍRODOVĚDNÝ KLOKAN

p. uč. Olga Polzerová

Vlastivědná vycházka Olomoucí

V rámci vlastivědného učiva jsme vyrazili ve středu 18. října 2017 na prvotní seznámení s naším krajským městem.

Přivítala nás mlhavá, vcelku chladná Olomouc, a tak jsme v Bezručových sadech vyběhli několikrát schody, které jsou součástí bývalých hradeb města. První naší zastávkou byla katedrála sv. Václava - ohromila nás svou mohutností a krásnou výzdobou.

Cestou do centra jsme procházeli mezi budovami Palackého univerzity a míjeli další nádherný kostel Panny Marie Sněžné, ve kterém prý bývají často koncerty. Na Horním

náměstí jsme si ukázali na modelu města celou, zatím prošlou trasu a další olomoucké památky. Radnici, orloj, kašny, Sloup Nejsvětější Trojice - všechno jsme viděli a také nafotili pro rodiče.

Nejvíc jsme si to užili u Ariónovy kašny.

Procházkou Smetanovými sady, kde bývá slavná FLORA, jsme se s Olomoucí rozloučili.

Byl to prima výlet a určitě jsme si z něj odnesli i nové poznatky o našem krajském městě.

třída 4. A a
p. uč. Eva Dvořáková

Věděli jste:

O Jeruzalému tyto zajímavosti?

- Je hlavní a největší město Izraele.
- Po roce 1967 byl rozdělen na izraelský východní a palestinský západní Jeruzalém.
- Vznikl v 19. století před naším letopočtem a jmenoval se město Davidovo.
- Má mnoho významných památek.
- Centrum je rozdělené na židovské, muslimské, křesťanské a arménské.
- Zvláštní je to, že pár kroků od významné baziliky božího hrobu s hrobem Ježíše se nachází turistům nepřístupná Omarova mešita.

- Na hoře Sion je unikátní bazilika Nanebevzetí.

- Je zde mnoho ulic, které se dělí na obce.

- Můžeme zde najít 1204 synagog, 158 kostelů a 73 mešit.
- Má rozlohu 126 km^2.
- Nachází se v Judských horách.

Ondřej Bartoň, 9. A

Perličky ze školních lavic aneb Co jsme schopní „vyplodit“

- Který svatý je považován za patrona a ochránce české země?
  Vánoce a Velikonoce.
- Co jsou za svátek dušičky?
  Dušičky só na počest zemřeléch.
- Co je opakem (protikladem) odvahy?
  Srabost.
- Co je to advent?
  Věnec s 4 svíčky.
- Co jsou to dožínky?
  Dáváme do vody kočičky a na Štědrý den mají vykvést.
- Kdo musí být přítomen na svatebním obřadu?
  Nevěsta, ženich, svědek ten co je vdává.
- Co je advent?
  Státní svátek.
- Co jsou dožínky?
  Den, kdy musíš nosit masku.

dodala p. uč. Marcela Haraštová

Otevření Čítárny

Ve středu 4. 10. 2017 byla slavnostně otevřena naše nová Čítárna a my vám přikládáme několik fotografií. Největší podíl na krásné výzdobě mají určitě paní učitelky Adlerová a Nemravová a uznejte, že se jim dílo opravdu povedlo:

Deváťáci na Úřadu práce v Přerově

Ve středu 11. října 2017 se třída deváťáků pod vedením p. uč. Lehké vydala do Přerova, kde jsme navštívili úřad práce. Nachystali si pro nás pěknou přednášku, kde nám vysvětlili, jak to chodí s výběrem školy, jaké jsou přijímací zkoušky a dokonce nám jedny staré přijímačky ukázali, abychom viděli, co v takovém testu je.

Poté jsme probírali výběr školy a to, na jakou školu bychom chtěli jít. Drtivá většina naší třídy je již pevně rozhodnuta, ale pár výjimek (jakožto i já) prostě nevědělo, co a jak dělat.

Dostali jsme pár rad a poté jsme byli vypuštěni k prohlídce polic a polic plných šanonů, ve kterých bylo podle zaměření seřazeno několik jak škol, tak zaměstnání. Opravdu, od právníka po uklízeče.

Přednáška to byla zajímavá, jistě si z ní mnoho mých spolužáků mělo co odnést, ovšem mně nic nového do života nedala a pořád je má budoucnost nejasná.

Darina Sedlmaierová, 9. A

Halloweenský den

V pátek 3. 11. 2017 pořádá žákovský parlament Halloweenský den. Výuka bude probíhat normálně, ale členové žákovského parlamentu vyzývají všechny žáky, učitele a zaměstnance školy: Přijďte v halloweenském kostýmu nebo s nějakým halloweenským doplňkem.

Komise, jejímž členem bude i pan ředitel, vyhodnotí a odmění tři nejzdařilejší kostýmy.

Můžete si vyzdobit také třídy, ale tentokrát nesoutěžně.

S největší pravděpodobností budou oslavy Halloweenu završeny v odpoledních hodinách Halloweenskou party, kterou uspořádá SRPŠ. *(V době uzávěrky časopisu ještě nemáme tuto akci definitivně potvrzenou. Určitě se o ní ale dozvíte. – pozn. redakce)*

Povídka o Strachu

"Já jsem Strach," zašeptal chraplavý hlas v koutě. Dívka pozvedla obočí rezavé barvy a udělala pomalý, rozvážný krok vzad. Avšak nebyl to krok ze strachu. Jen... potřebovala větší prostor.

"Aha. Těší mě, Strachu. A co děláš v mém pokoji?" Strach se zarazil, když slyšel její hlas. Tak často si jej představoval, když sledoval, jak spí. Tak dlouho o tom snil. Snil, že bude mít hlas, jako hedvábí a čistý jako sklo. A měl pravdu. Cosi v koutě se zachvělo.

"Já jsem Strach," zašeptal znova. Nevěděl, co říct a trochu se styděl. Myslel si, že se bude dívka bát. Že začne hlasitě křičet a třeba před ním uteče. Potřeboval se nutně nakrmit... Jenže ona se nebála. A pocítil díky tomu neskutečnou úlevu, odevzdání. Jen to nesměl pokazit. Nesměl ji vystrašit.

"Já vím. Já jsem Beth," pronesla trpělivě a udělala krok směrem k vlnícímu se koutu za vysokým květináčem, ve kterém chyběly květiny. Natáhla ruku. "Co chceš, strachu?" optala se s úsměvem na tváři.

"Já jsem Strach," pronesl znovu temný kout nadutě.

"Já jsem Beth," zavrčela dívka a znova se pokoušela pohlédnout do kouta, jenže to temno v něm jí to nedovolilo.

"Nic víc říct neumíš?"

"Já..." Strachu se zlomil hlas a možná by i zrudl, kdyby byl opět člověkem.

"Bojíš se, Strachu? Máš strach?"

Zarazil se, když se jej zeptala. Neočekával to. Temnota se zatřepotala, zavlnila a zabublala. Chtěl jí toho tolik říct. Když sledoval, jak spí, jak se její dlouhé řasy třepotají, jak její teplý dech ohřívá místnost. Chtěl se dotknout jejích rezavých vlasů, jenže... nešlo to. Protože on už přece nebyl člověkem a ani si nepamatoval, jak se to dělá. Jak vypadá, jak se chová.

"Mám," pronesl po chvíli zamyšleně, i když by to před nikým jiným nikdy neřekl.

"A z čeho?" dožadovala se odpovědí dívka, která zvědavě pozvedla obočí.

"Ze sebe, ze světa, z ostatních lidí. Z válek, z pocitů, z věčnosti... Z lidí. A hlavně a především z tebe," zavrčel a najednou se cítil tak uboze, tak odhaleně a naze, že se rychle přemístil pod postel, kde se teď mihotala černota.

Ale ona se necítila překvapená, ani vylekaná. V jejím pohledu bylo tolik... pochopení, tolik dobra. Viděla ho. Viděla. A nebála se.

Jako jediná

"Proč ze mě?" chtěla vědět tiše a popošla k posteli.

"Protože... ty se nebojíš. A když se někdo nebojí Strachu, když někdo nemá strach, měl bych se ho bát," zadumaně pronesl a kaluž temnoty vykoukla zpod postele.

"Já se živím strachem, Beth. Ale ty... se nebojíš. A já nemám co jíst," zarděl se a temnota hladově zabublala.

"To jsi mi teda Strach, když se bojíš," zasmála se pronikavě a posměvačně.

Mýlil se. Okamžitě bleskurychle zajel zpět pod postel. Zranila jej a její smích roztříštil kousek jeho samotného na černé střepy.

"Jsi zlá," zavrčel tiše. "Nesměj se!"

Když se na něj podívala, zatáhl se ještě dál pod postel. "Prosím," kdyby byl stále člověk, poklekl by. Jenže nebyl člověkem. Ale ona ano. A on ji miloval. Miloval ji, miloval ji pozorovat z temných koutů pod nábytkem. Jenže dnes udělal chybu, když vylezl z koutů. Měl už hlad a myslel si, že ji dostatečně vystraší. Jenže ona se jej nebála a bylo to pro něj bolestivé. Zasmála se znova.

"Jsi zbabělý, Strachu."

"Když se někdo nebojí Strachu, znamená to selhání. Co je to pak za Strach, když nenahání hrůzu?" odevzdaně zašeptal hlasem z jiných světů. Vyplul zpod postele přímo před ni a omotal se jí okolo nohou.

"Co jsi zač?" ptala se, když se ledově otíral o její pokožku.

"Strach. Vol otázky lépe."

"Co jsi byl?" pronesla po chvíli mlčení s úsměvem na tváři.

"Byl jsem... člověk. Dávno. Už si to nepamatuji. Ale udělal jsem něco špatného. A tak jsem se stal Strachem... a musím strašit lidi. Tak moc bych si chtěl vzpomenout, jaký jsem byl. Jaké jsem měl oči, jak jsem vypadal. A teď čekám."

"Na co?"

"Na někoho, jako jsi ty. Zároveň jsem se bál a zároveň těšil. Protože... jediná možnost, jak mě osvobodit je dotknout se mě. Bez strachu. Zkoušel jsem to mockrát, jenže se všichni báli. Jediná ty ne. Prosím. Prosím, osvoboď mě," zašeptal a v lidské podobě by slastně přivřel oči. Teď se však přiblížil až k jejím kolenům.

"Vím o tobě," vzdychla po chvíli a s temnotou kolem nohou se usadila na postel. Ta se stočila vedle ní a ztuhla.

"Cože?"

"Vím, že mě pozoruješ. Už měsíce. Pod skříní, pod postelí, pod prádelníkem... Vím, že když je v noci tma, lehneš si vedle mě a pozoruješ mě a naslouchášmému dechu," po tváři se jí mihl úsměv. "Jsi mizerný strach, ale... jsi

jediný, kdo se mnou byl. Kdo mě v noci utěšil, když jsem plakala. Nemyslel sis, že nepoznám tu chladivou a zároveň hřejivou tmu, která se kolem mě obepnula, když jsem plakala, Strachu?" vděčně na něj pohlédla. "A já... ti to teď oplatím," zašeptala a po tváři jí stekla slza. Chtěl také plakat...

Jak rád by plakal, kdyby mohl.

"Třeba budu v jiném světě člověkem," zašeptal a zabublal. Její drobná ruka se dotkla chladivého povrchu temnoty. Bylo to jako hladit malé štěňátko, hedvábí a mraky...

Strach tiše zavrčel a pak temnota začala blednout. Dívce stékaly po tváři slzy, když se usmívala. A na maličký okamžik na její posteli ležel krásný, mladý muž s dlouhými černými vlasy, šedýma očima a tak láskyplným a děkovným pohledem... Ten výraz volnosti, štěstí a úlevy v jeho tváři, když zmizel i on...

A ona se po tolika měsících cítila zase tak strašně sama.

Darina Sedlmaierová, 9. A

Fotosoutěž Bydlí se mnou kniha

Hlasujeme na Facebooku na stránkách školy. Dejte svůj like!

A pokud se chcete do vyhodnocení nejlepší fotky zapojit i vy, naši čtenáři, kteří nemáte účet na Facebooku, napište na papírek své jméno, třídu a číslo fotografie, které chcete dát hlas, a přineste jej do kabinetu p. uč. Haraštové.

Hlasovat můžete do konce listopadu.

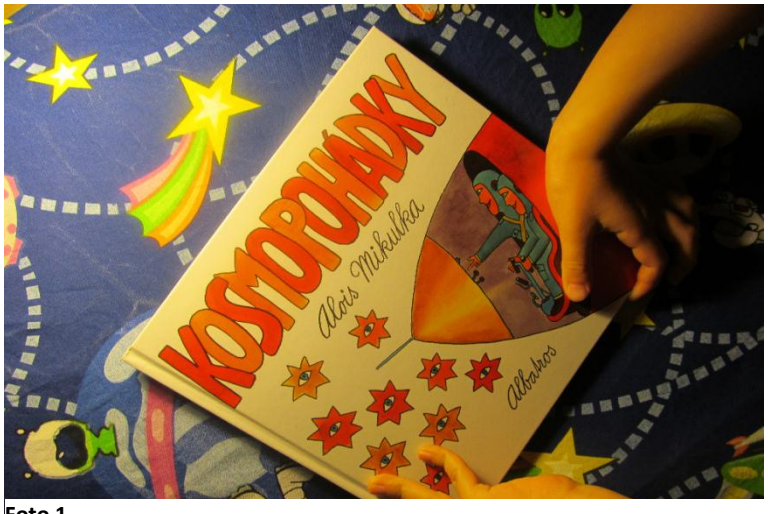

Foto 1

Foto 2

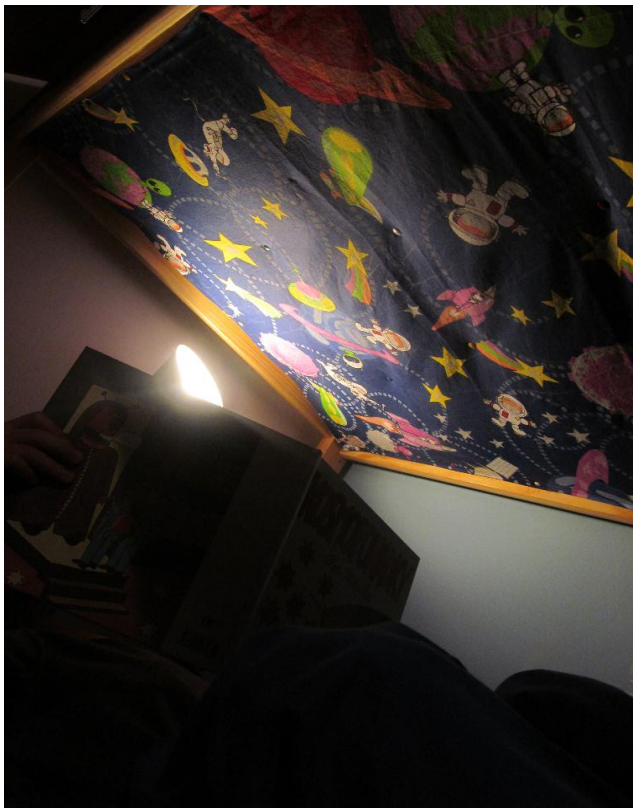

Foto 3

Foto 4

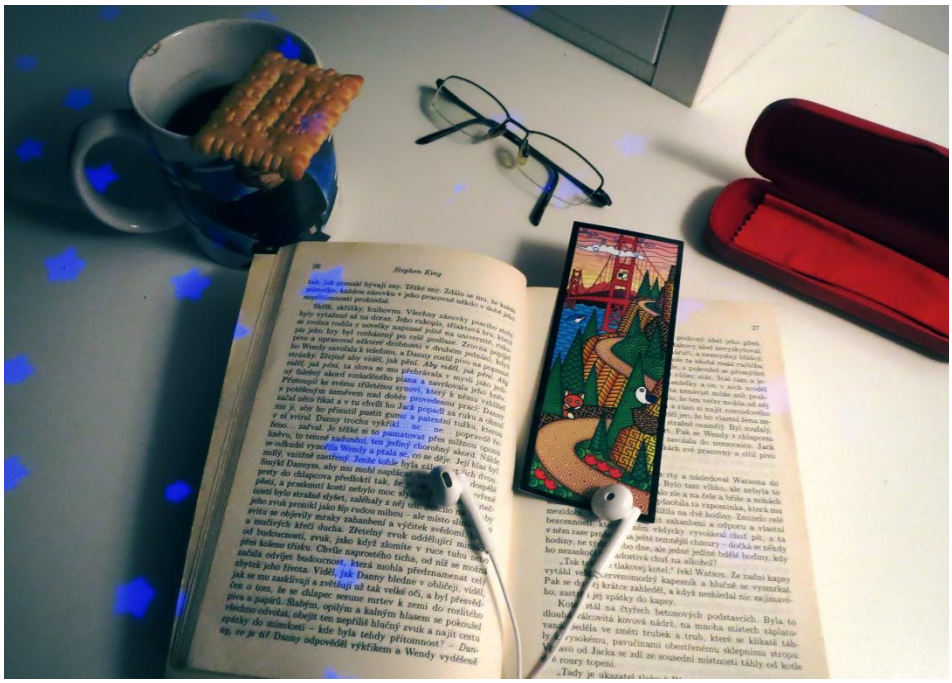

Foto 5

Připravujeme na prosinec

Soutěž

A máme tady vyhlášení vítězů naší první letošní soutěže. Měli jste nakreslit, jak si představujete krále deště a královnu větrů. Sešlo se nám jich opravdu hodně a moc se vám povedli. Bylo těžké vybrat ty nejhezčí, ale tady je máte i se jmény jejich autorů.

Kategorie 1. třída:

1. místo – Veronika Schaferová, 1. B

2. místo – Michaela Hrubá, 1. B
– Amálie Kocmanová, 1. B

3. místo – Tereza Kytlicová, 1. B
– Petr Symerský, 1. A

Kategorie 2. třída:

1. místo – Beáta Vránová, 2. A
– Karolína Skřipská, 2. A

3. místo – Lada Čechová, 2. A

2. místo – Ema Indráková, 2. A

Kategorie 3. a 4. třída:

1. místo – Aneta Šálková, 3. A

2. místo – Sára Mračková, 4. A
– Nikola Pehlová, 3. A

3. místo – Karolína Mikešková, 4. A
– Karolína Doleželová, 4. A

Kategorie 6. třída:

1. místo – Patrik Sekanina, 6. A

2. místo – Jana Cetkovská, 6. A

3. místo – Luciana Skopalová, 6. A

Všem vítězům gratulujeme a mohou se těšit na malou odměnu, pro kterou si mohou přijít po vyhlášení ve školním rozhlase ke mně do kabinetu.

p. uč. Marcela Haraštová

Zadání nové soutěže

A co jsme si pro vás připravili tentokrát? Blíží se 11. listopad, kdy má svátek Martin. Snad všichni znáte starou českou pranostiku o tom, že Martin přijíždí na bílém koni, tedy že právě na svatého Martina by mělo začít sněžit. A vaším úkolem je namalovat právě sv. Martina, který jede na bílém koni a přikrývá krajinu sněhovou peřinou. Můžete si třeba představit, že má kouzelný plášť nebo kouzelnou hůlku, ze kterých se sypou sněhové vločky na krajinu. Necháváme úplně na vás, jak si tohoto svatého, který je považován za ochránce žebráků, chudáků, vojáků a pastýřů, představujete. Důležité je, aby jel na bílém koni a přiváželsníh.

Těším se, že mi „zasněžíte“ svými obrázky celý kabinet ☺.

Uzávěrka příštího čísla bude 24. listopadu.

Závěr

Doufám, že jste si příjemně početli a budeme se na vás těšit v příštím čísle.

p. uč. Marcela Haraštová